

Novel·la - Novetats - Març de 2019

Títol: "14 de juliol"

Autor/a: Éric Vuillard

Editorial: Edicions 62

Signatura: N Vui

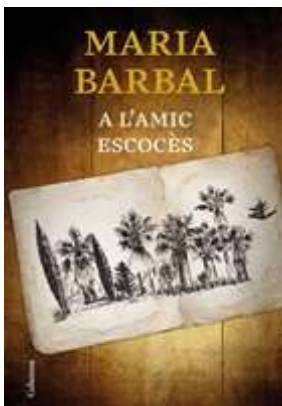
Sinopsi:

La presa de la Bastilla és un dels esdeveniments més cèlebres de tots els temps. En coneixem la història tal com va ser escrita pels notables, des de l'Hôtel de Ville, des del punt de vista dels que no hi eren. "14 de juliol" explica la història dels qui sí que hi eren, al carrer.

Perquè és des de la multitud anònima des d'on s'entén l'aixecament d'un poble, Éric Vuillard desplega una narració col·lectiva composta per figures singulars i ens ofereix un fresc magistral que fa reviure aquell gran dia.

"En una època en què el poble es busca, en què apareix de tant en tant en algunes places, potser no és inútil explicar com el poble va sorgir bruscament, i per primer cop, en l'escena del món", Éric Vuillard.

"Una novel·la fulgurant. Una lliçó de literatura i de moral política", Bernard Pivot.

Títol: "A l'amic escocès"

Autor/a: Maria Barbal

Editorial: Columna Edicions, 2019

Signatura: N Bar

Sinopsi:

El dibuix del jardí de l'hospital on dos soldats ferits s'estan curant porta una dedicatòria: "A l'amic escocès". La va escriure un noi nascut en un poble del Pirineu i està adreçada a un brigadista de la Guerra Civil Espanyola. Tant l'un com l'altre contribueixen a fer memorable aquesta novel·la. Assistim a la infantesa i la joventut del Benet, al seu ampli ambient familiar, a com renuncia a la ciutat i, acabada la guerra, a una carrera artística. També, a la seva gran

història d'amor i a l'amistat, que ha crescut forta en moments difícils i s'alça per damunt dels anys. El George ens assabentarà del que encara ens faltava conèixer de tots dos i llavors, com si fos un arbre, s'adona que ha posat les arrels a la terra de l'altre.

Maria Barbal es va donar a conèixer amb la novel·la "Pedra de tartera", una fita de la narrativa catalana contemporània. Aquest llibre obre un cicle novel·lístic amb el Pallars nadiu de l'autora com a punt de referència, que també integren "Mel i metzines", "Càmfora" i "País íntim".

Amb el suport del Departament de Cultura

Títol: "Digues un desig"

Autor/a: Jordi Cabré

Editorial: Enciclopèdia Catalana, 2019

Signatura: N Cab

Sinopsi:

Un escriptor famós descobreix que el llibre més venut del dia de Sant Jordi és la seva autobiografia. Però ell no l'ha escrit, tot i que el seu nom apareix a la coberta. Qui l'ha suplantat? Per què? I què hi diu? Quins secrets revelarà? Jordi Cabré ens proposa un joc de miralls que enfronta un escriptor d'èxit amb una vida personal anodina amb el seu reflex, algú capaç de saltar-se les normes, de seduir el perill, de córrer riscos per trobar-se a si mateix. Un camí que transita entre

Barcelona i Cadaqués i que li pot costar la vida.

Títol: "El fibló"

Autor/a: Sílvia Soler

Editorial: Columna Edicions, 2019

Signatura: N Sol

Sinopsi:

"Era possible que aquella casa, a la qual havíem anat a parar els meus germans i jo arrossegant l'ànima i que havíem trobat tan deteriorada, com un espectre del que un dia havia estat... era possible que guardés l'ànima de les coses bones del passat que s'esborrava, l'essència dels anys lluminosos, que ens connectés amb un batec latent que encara érem a temps de recuperar?"

Tres germans hereten la casa d'Alella on van créixer i decideixen anar-hi a viure. Serà el temps de la reconstrucció.

"Hi havia dies que desitjava que una rierada s'ho endugués tot, les recances, els llibres del pare amb les dedicatòries, les cadires del jardí que la mare s'estimava, la noguera malalta, les abelles".

Títol: "El sermón de fuego"

Autor/a: Jamie Quatro

Editorial: Libros del Asteroide, 2019

Signatura: N Qua

Sinopsi:

Maggie és una dona de quaranta-cinc anys que en porta casada gairebé vint. Fa un temps va començar una correspondència amb en James, un famós poeta, basada en les seves afinitats intel·lectuals, la teologia i la poesia; el que va començar com una relació purament platònica s'ha anat transformant, des que van coincidir en un congrés, en una atracció física irresistible.

Maggie repassa la història del seu matrimoni i la seva relació amb en James per entendre com ha arribat fins a aquí i què ha de fer a partir d'aquest moment. Consumida pel

Amb el suport del Departament de Cultura

remordiment i la passió, Maggie analitza les seves creences i sentiments tractant de trobar una mica de llum.

Escrita amb una estructura sorprenent que barreja plans temporals diferents i combina fragments de cartes, missatges i diaris amb la narració convencional, “El sermó del foc” és una novel·la sobre la traïció i el desig, que aconsegueix retratar amb sorprenent intimitat la vida d’una dona madura sorpresa per una apassionada història d’amor.

“Una novel·la fantàstica.” Amity Gaige, The New York Times.

Títol: “Elena Sabe”
Autor/a: Claudia Piñeiro
Editorial: Alfaguara
Signatura: N Pin

Sinopsi:

Poc després que Rita aparegui morta a l’església que sol freqüentar, la investigació es dona per tancada i la seva mare és l’única que no renuncia a esclarir el crim. Però assetjada per la malaltia, ella és també la menys indicada per encapçalar la recerca de l’assassí.

Un penós viatge dels suburbis a la Capital i una conversa reveladora guien la trama d’aquesta novel·la íntima i crítica on el cos femení és el veritable protagonista.

“Elena sabe” mostra alhora els secrets dels seus personatges i les facetes ocultes de l’autoritarisme i la hipocresia que poden determinar el curs d’una vida. Un relat que trenca el silenci i es pronuncia en veu alta sobre la llibertat de triar.

Autora guardonada amb el Premi Pepe Carvalho de Novel·la Negra 2019.

Títol: “Estigmes”
Autor/a: Ramon Mas
Editorial: Edicions de 1984, 2019
Signatura: N Mas

Sinopsi:

És l’any 1997, una matinada de dissabte, en Puig torna de festa amb la seva Vespino per una carretera comarcal. Quan arriba al local es troba en Germ ajagut al sofà en un estat mental deplorable, potser va drogat, o té un atac d’ansietat, o és que ha vist un fantasma.

Estigmes recorre els últims compassos d’un estiu que serà clau per a la vida del seu protagonista, és l’estiu del trencament amb el que tothom esperava d’ell, i tot apunta que també serà el del trencament amb la realitat.

Amb el suport del Departament de Cultura

En aquesta novel·la, Ramon Mas torna al poble de Puigsech i a la mirada desconcertada dels seus vilatans per indagar, amb la seva prosa directa i concisa, en la fina línia que separa la bogeria de l'extravagància, en una època, l'adolescència, en què totes les experiències i els conflictes ens semblen a vida o mort.

Ramon Mas Baucells és un dels fundadors de l'editorial Males Herbes. Ha publicat les novel·les curtes Crònica d'un delicte menor (L'Albí, 2012) i Afores (Edicions de 1984, 2017), i el poemari Òsties (AdiA Edicions, 2017).

Títol: “L'expedient de la meva mare”

Autor/a: András Forgách

Editorial: Angel Editorial, 2019

Signatura: N For

Sinopsi:

A l'Hongria comunista, en el moment àlgid de la Guerra Freda, el control de la població era possible per la feina dels serveis policials, però també d'alguns ciutadans: petits delators, agents, espies i col·laboradors que teixien una xarxa asfixiant i opressiva.

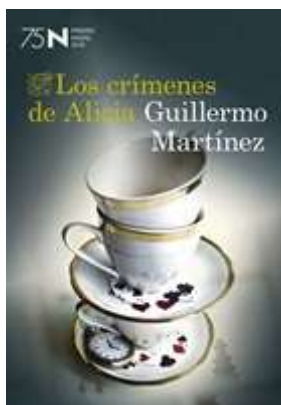
András Forgách s'ha atrevit a novel·lar aquesta època sinistra i la vida malaguanyada d'aquests col·laboradors després de descobrir, amb horror, que durant molts anys la seva mare va ser-ho. El resultat, “L'expedient de la meva mare”, va crear una enorme polèmica a Hongria i va ser considerat immediatament un clàssic contemporani.

Barrejant ficció i realitat, Forgách construeix una novel·la polièdrica en què les cartes dels seus pares i els informes dels serveis secrets hongaresos donen el contrapunt a la veu de la mare, a qui ell va estimar amb devoció. “No vull jutjar la mare”, diu Forgách. “Però hi ha moments en aquesta història que són vergonyants i dolorosos. Encara ploro per ella, que va passar informació sobre mi i els meus amics als serveis secrets.”

“La meva mare era agent o delatora. No ho era. Sí que ho era. No! Que sí! D'acord, no era una agent, sinó una espia. No una espia de debò, però alguna cosa semblant. O cap de les dues, sinó una col·laboradora secreta. El cargol minúscul, la darrera roda dentada d'un aparell repressiu mesquí. La peça que ja no podia ser més petita. I la que ja no podia ser més insignificant. I tots els moments que vas passar en companyia d'aquesta peça (...) es veuen transformats a causa d'aquest darrer i únic moment.”

Amb el suport del Departament de Cultura

Títol: “Los crímenes de Alicia”

Autor/a: Guillermo Martínez

Editorial: Ediciones Destino, 2019

Signatura: N Mar

Sinopsi:

Qui i per què està utilitzant la figura de Lewis Carroll per matar?

Oxford, 1994. La Germandat Lewis Carroll decideix publicar els diaris privats de l'autor d'“Alícia al país de les meravelles”. Kristen Hill, una jove becària, viatja per reunir els quaderns originals i descobreix la clau d'una pàgina que va ser misteriosament arrencada. Però Kristen no aconsegueix arribar amb el seu descobriment a la reunió de la

Germandat. Una sèrie de crims es desencadenen amb el propòsit aparent d'impedir, una vegada i una altra, que el secret d'aquesta pàgina surti a la llum.

Qui vol matar al missatger? Quin és el veritable patró que s'amaga darrere d'aquesta successió de crims? Qui i per què està utilitzant el llibre d'Alícia per matar? Per tal d'aclarir que està passant, el cèlebre professor de lògica Arthur Seldom, també membre de la Germandat Lewis Carroll, i un jove estudiant de matemàtiques uneixen forces per arribar al fons de la intriga.

Amb una prosa precisa, Guillermo Martínez, autor de “Los crímenes de Oxford”, ha escrit una novel·la fascinant que, en la tradició de Borges i Umberto Eco, porta el relat policial al terreny literari. **Premi Nadal 2019.**

Títol: “Persecució”

Autor/a: Toni Sala

Editorial: L'Altra

Signatura: N Sal

Sinopsi:

Vaig sortir un any amb un home, fins que vaig saber que havia matat la seva dona. Va dir-m'ho ell mateix. Feia deu anys, amb un ganivet, i havia passat per la presó. No vaig poder escoltar-lo més. El vaig acompanyar fins a la porta, li vaig donar la jaqueta i ell va obrir i va marxar.

Em vaig ficar al llit vestida. Al matí havia canviat els llençols per ell, la coixinera feia olor de suavitzant i vaig quedar com narcotitzada pel perfume de les flors estampades als llençols, de les flors de la samarreta i els pantalons que no m'havia tret. L'olor de les garlandes a la pantalla del llum de la tauleta, l'olor de les sanefes de les parets, dels rams de flors a les cortines, de les corones de flors al mosaic. Vaig adormir-me en un núvol de pètals, com si la morta fos jo.”

“Sala domina a la perfecció el llenguatge culte: si el llenguatge fos una fletxa i l'expressió un blanc, els seus tirs farien tots diana.”, Joan Flores Constans.

Amb el suport del Departament de Cultura